

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Przy udziale oskarżyciela z Urzędu Skarbowego w P. – M. C.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 12.04.2018 r.

sprawy L. S., syna M. i K. z domu S. urodzonego dnia (...) w H.

oskarżonego o to, że: prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą (...) uchylał się od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych, poprzez nieujawnienie Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P. przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz niezłożenie do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 30 kwietnia 2012 r. zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36L za 2011 r., wskutek czego narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 18.897,00 zł

tj. o czyn z art. 54§2 kks

1. oskarżonego L. S. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 54§2 kks i za to na mocy art. 54§2 kks wymierza mu karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych;
2. zasądza na rzecz Kancelarii adw. K. K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu;
3. na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks obciąża oskarżonego kosztami sądowymi w kwocie 808 (osiemset osiem) złotych tytułem zwrotu wydatków i 300 (trzystu) złotych tytułem opłaty.

II K 91/18

UZASADNIENIE

Urząd Skarbowy w P. oskarżył L. S. o to, że prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą (...) uchylał się od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych poprzez nieujawnienie Naczelnikowi Urzędu skarbowego w P. przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz niezłożenie do Urzędu skarbowego w P. w terminie do 30 kwietnia 2012 roku zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36L za 2011 rok, wskutek czego narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 18897 złotych, tj. o czyn z art. 54 § 2 k.k.s.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

W roku 2011 L. S. prowadził działalność gospodarczą pod adresem ul. (...), (...)-(...) P. polegającą na przygotowaniu do uruchomienia obiektu hotelowego pod nazwą Pensjonat (...) w K. D. przy ul. (...) oraz prowadził (...) w K. D. przy ul. (...), w którym wynajmował pokoje oraz wydawał posiłki dla grup zorganizowanych. Za rok 2011 L. S. nie

złożył zeznania o wysokości osiągniętego dochodu PIT-36L. W dniach od 29 maja 2013 roku do 27 września 2013 roku Urząd Skarbowy w P. przeprowadził kontrolę min poprzez sprawdzenie operacji na rachunkach bankowych L. S. oraz uzyskanie informacji od jego kontrahentów, która wykazała, że L. S. w roku 2011 osiągnął dochód w kwocie 99456,70 złotych, od którego należny podatek wyniósł 18897 złotych, która to kwota nie została uiszczona. W dniu 30 października 2013 roku L. S. złożył PIT-36L do Urzędu skarbowego w P. wskazując dochód zgodny z wynikami kontroli. L. S. nie był dotychczas karany. Jego obecne zaległości z tytułu wszystkich podatków to 61376,30 złotych oraz 41739 złotych odsetek.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą dowody w postaci: informacji o popełnieniu przestępstwa – k. 1-2, 11, protokołu kontroli podatkowej – k. 3-8, kopii zeznań PIT-36L za 2011 rok – k. 12-14, informacji o zgodności PIT-36L za 2011 rok z ustaleniami kontroli podatkowej – k. 15, danych o karalności – k. 52, listy zaległości podatkowych – k. 64-65, ponieważ dowody te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała skutecznie ich wiarygodności.

Oskarżony nie został przesłuchany, ponieważ opuścił miejsce dotychczasowego pobytu i nie ustalono nowego, więc postępowanie było prowadzone w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych.

Wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości, ponieważ jest on świadomy swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonej czyn polegający na nie ujawnieniu dochodów poprzez nie złożenie zeznania podatkowego do 30 kwietnia roku następnego przy czym kwota narażonego na uszczuplenie podatku jest małej wartości, gdyż nie przekracza dwudziestokrotności minimalnego wynagrodzenia stanowi przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 k.k.s.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd wziął stosunkowo duże zadłużenie jakie oskarżony ma obecnie wobec Skarbu Państwa, a jako okoliczności łagodzące - dotychczasową niekaralność za przestępstwa, nie utrudnianie kontroli poprzez zgodę na wgląd w rachunki bankowe i złożenie ostatecznie zeznania zgodnego z wynikami kontroli. Biorąc od uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, która przez swą dolegliwość spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego czynu.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 1, 10 i 11 k.p.k., w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym i w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.